

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 174.

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: Cherokee (Ray Noble)  
B/voorlaatst - 3:21 - RCA Victor LPM 551

Dit stuk heet "Cherokee", het is een compositie van de Engelsman Ray Noble, geschreven kort na 1934 toen hij zich in de US vestigde. De uitvoering die u hoorde was in een arrangement van Billy May, op 17 juli 1939 gespeeld door het orkest van Charlie Barnet voor het RCA Victorlabel Blue Bird in New York City. Daar had Barnet groot succes gehad in de Famous Door aan 52<sup>nd</sup> Street, en die plaat van "Cherokee" was een hit voor hem en zijn orkest.

Charles Daly Barnet was een buitenbeentje. Hij kreeg als voornamen de complete naam van zijn grootvader die een groot spoorwegbezitter was. De familie wilde dat Barnet rechten zou studeren en dan in hun maatschappij een functie krijgen, maar hij had op zijn 12e een C-melody saxofoon te pakken gekregen, die interesseerde hem veel meer. Barnet was 26 oktober 1913 in New York City geboren, begon dus in '25 met die saxofoon, in '30 mocht hij bij de plaatopname van Duke Ellington's "Ring dem bells" de buisklokken bespelen. En in ~~dat~~ <sup>29</sup> jaar, hij was 16, formeerde hij een scheepsorkest waarmee hij tot een eind in de jaren dertig tientallen keren op en neer naar Engeland ~~ging~~ ging. Charlie Barnet maakte al in '33 opnamen met een eigen orkest waarvoor Horace Henderson wat arrangementen schreef in '37 nam hij trompettist Frankie Newton in zijn orkest op - één zwarte man in een witte band, ongehoord voor die dagen. Overigens formeerde en ontbond Barnet zijn orkesten aan de lopende band, het was een knap wilde jongen, trouwde en scheidde bijvoorbeeld meer dan tien keer, zodat er altijd wel wat was, maar ook: geld. Eind jaren dertig ging hij, altijd al een Duke Ellington adept, zijn repertoire steeds meer naar pure big band jazz verschuiven, en een selectie van dat werk tot 1945 gaan we in deze en de volgende aflevering van de NOS Jazzgeschiedenis beluisteren. Het orkest waarmee Barnet, zelf solerend op tenor- en altsaxofoon "Cherokee" speelde zag er zo uit: Bob Burnet, Billy May en John Owens-trompetten, Ben Hall, Don Ruppersberg en Bill Robertson-trombones. 3 - 3 bij het koper dus. Een afwijkende saxofoongroep: 3 alten-Don McCook, Gene Kinsey en James Lamare, twee tenoren-Barnet zelf en Kurt Bloom die jaren bij hem bleef. In de ritmesectie Bill Miller-piano, Bus Etri-gitaar, Phil Stevens-bas, Ray Michaels-drums.

Trompettist Billy May arrangeerde voor de band en zou later het meer commerciële pad kiezen, net als altsaxofonist en arrangeur Skip Martin die bij een session van twee maanden later voor James Lamare in de plaats was gekomen. En er was nu een vierde trompet, Lyman Vunk. Geen arrangeurs overigens voor de volgende twee stukken, het zijn allebei 'heads', zelf bedachte partijen van de musici in 't orkest, en voorbeelden van Barnet's kiezen voor zwarte big band muziek. Dit is eerst "The Duke's idea".

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: The Duke's idea (Barnet)  
A/5 - 3:02 - idem

Trompettist Bob Burnet en Charlie Barnet op altsaxofoon, à la Cootie Williams en Johnny Hodges, in "The Duke's idea". En nu "The Count's idea".

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: The Count's idea (Barnet)  
A/6 - 3:22 - idem

Bill Miller-piano, Bob Burnet-trompet, Skip Martin-klarinet, Charlie Barnet-tenorsaxofoon, nogmaals Burnet, en 8 maten trombone die ik niet kan thuisbrengen in "The Count's idea", take nummer 8. Charlie Barnet and his Orchestra op 10 september 1939 in Hollywood voor Blue Bird. We gaan naar 8 mei 1940 en drie verandering in de bezetting. Trombonist Spud Murphy voor Ben Hall, altsaxofonist James Lamare (terug) voor Don McCook, en op drums nu Cliff Leeman i.p.v. Ray Michaels. Dat Barnet zelf ook aardig kon schrijven en arrangeren blijkt uit zijn "Lament for May".

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: Lament for May (Barnet)  
A/3 - 3:29 - idem

"Lament for May", compositie en arrangement van Charlie Barnet, hijzelf op altsaxofoon, Bill Miller-piano, Bob Burnet-trompet. 8 mei '40 in New York City opgenomen voor Blue Bird. Op 19 juni is altsaxofonist Leo White de opvolger van Skip Martin en Billy May maakte het arrangement voor Duke Ellington's "Rockin' in rhythm".

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: Rockin' in Rhythm (Duke Ellington)  
A/laatste - 3:09 - idem

Bill Miller-piano en Barnet op altsaxofoon in "Rockin' in rhythm", Blue Bird, New York City, 19 juni 1940.

Tot slot een opname van januari '41. Trompettist Billy May was opgevolgd door Bernie Previn, John Owens was vervangen door George Esposito. Ook de trombonesectie bestond nu uit vier musici, Ford Leary was de vierde man. Bij de saxofoons, nog steeds in de sectie drie alten en twee tenoren, was Conn Humphreys in de plaats gekomen van Gene Kinsey. En hoewel u haar niet hoort vertel ik voor de volledigheid dat de 23 jaar oude Lena Horne toen even bij de band zong. Een compositie en arrangement van Horace Henderson: "Charleston alley".

plaat 1 Charlie Barnet a/h Orchestra: Charleston alley (Horace Henderson)  
A/2 - 2:36 - idem

"Charleston alley" van Horace Henderson met aan het begin Bernie Previn en aan het slot Bob Burnet op trompet, de leider speelde tenorsaxofoon. Charlie Barnet and his Orchestra op 7 januari 1941 in New York City voor Blue Bird. Volgende keer de tweede en laatste aflevering met Barnet's Band, dit was deel 174, NOS Jazzgeschiedenis, MDR.

NA 112747

26:14

0 0 0 0 0